

nih držav bodo še le v jeseni, vendar pa se delajo že sedaj priprave za-nje. Dela pa se iz ene strani za Clevelanda, iz druge pa Harintona. Ne zna se, katera stranka da zmaga, toda srečna je tista, ki zmaga, kajti nje moške dobé potem mastne službe, se ve, da na stroške države. Taka je ondi »šega«.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

Predgovor.

»Na božjo pot v Jeruzalem!« Ubogo, skrbi- in žalostipolno srce strepeta radosti pri teh veselih glasovih! Na božjo pot v Jeruzalem!

Kako bi tudi drugače zamoglo biti! Dragi kristjan, le pomisli, od Tvojih solskih let do sedaj, ko to bereš, so bile Tvoje misli brezštevilkokrat v sveti deželi. V stolni, kakor v priprosti vaški cerkvi, na visoki šoli, kakor v ljudski učilnici spominjajo se svete dežele. Kristjani in tudi nekristjani mislili so, mislijo in še bodo mislili do konca sveta na sveto deželo.

Kaj je pač vzrok temu? Tam na Jutrovem je stal prvi raj človeškega roda, tam so se pokazale očividno strašne kazni božje zoper trdnovratneže od bratomornega Kajna do izdajalca Judeža. Celi stari zakon ima na Jutrovem svoj začetek in konec. Iztotako se tu z angeljskim petjem začena in s strašnim umorom, da se še ga solnce sramuje in otemni, na Golgoti spočenja novi testament, naše odrešenje.

Nazaret, Betlehem, Jeruzalem! Te besede so vir najlepše tolažbe, najveselejšega upanja krščanskega, vir miru izraz vseh želja.

Radi tega hrepenelo je od nekdaj brez števila ljudi v sveto deželo. Minolo bode kmalo 800 let, ko so vsplamtela srca vseh evropskih narodov za svobodo sv. dežele, ki je ječala pod kopitom turških konjskih čet, ko so se pričele križarske vojske za svobodo svetega mesta Jeruzalema. Hrabrih vitezov ni nič zadrževalo niti ljubezen do starišev, žene in domovine, niti misel na križe in težave po suhi zemlji in na morji. Pač je solnce hudo pripekalo, pač je bila žeja strašna in hudo so tiščali viteški železni oklopi; vendar naprej so hiteli skoz strašne puščave osvobodit svetih mest.

To navdušenje je potihnilo. Evropa je neverna postala, nevaležna hči matere sv. cerkve. Vendar so bili vsikdar verni kristjani, ki so prihajali iz celega sveta molit v Jeruzalem. V novejših časih posebno se je navdušenje za-nj zopet močno vzdignilo.

Pač je sedaj potovanje lažje, kakor nekdaj, vendar nikdo naj ne misli, da je brez težav in nevarnostij, in kdor zdrav ni, iskal bi tam morebiti grob. Ali če težave pridejo, tedaj se spominja romar, da je tudi Odrešenik tukaj trpel in kri prelival, ne spodobilo bi se pa za učenca tam omagovati, kjer je mojster zmagoval v trpljenji.

Pisatelj teh vrstic dovršil je to božjo pot od 19. marseja do 11. majnika l. 1889 in priznava, da so se njegove nade več kakor spolnile. Kar je gledal krasnega in slavnega na širokem svetu, to mu je bilo že iz knjig znano, ali kar je srce čutilo, tega ne bil si bi poprej nikdar mislil. Raji, kakor zgubi te spomine, zgubi raji še, recimo: enkrat toliko, kar je stalo potovanje*) in prenese radostno še enkrat toliko težav.

*) Kdor hoče potovati po Jutrovem, naj si pripravi povprek za en teden najmanj 100 glđ.

Tukaj podajem čitateljem »Slov. Gosp.« kratek dnevnik romarja Jeruzalemskega. Ne bodem ga polnil z dolgimi zgodovinskimi in starinoslovnimi razpravami, marveč na kratko načrtal občutke romarja in dodal, kar sem sam doživel.

In še drug namen imam! Očetje frančiskani, varuhi božjega groba, so res vredni naše dejanske ljubezni in velikonočni čas je. Krajearji, katere naši ljubi otroci položijo k nogam Odrešenika, kedar samo zavestno v novi obleki priromajo »k božjemu grobu« v farni cerkvi, ti krajearji so iz Avstrije skoraj edina podpora za sveto deželo. Da bi pač tudi letos bila prav obila!

Smešnica Več mož sedi pri mizi, ki stoji v krmi tik kuhinje in iz nje je okno v hišo. V tem, ko si vsakdo izmed piveev naroči kaj za večerjo, ostane naš Jurij samo pri kupici vina. »Kaj«, vpraša ga zato Zavrlov Tone, »kaj, Jurij, ali ti nocoj nič ne diši za večerjo?« »Diši«, odvrne Jurij, »toda sit sem že vaše večerje, sit do nosa«.

Razne stvari.

(Odlikovanje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je podelil ministru za uk in bogočastje, dr. baronu Gautsch veliki križ reda sv. Leopolda.

(Radecky.) Častništvo pešpolka št. 47 v Mariboru je priredilo zadnjo nedeljo spomenico maršala Radeckija ter so se, na posebno povabilo, je udeležili tudi mil. knezoškoč, dr. Mihael Napotnik. V vzvišenih besedah so v tem mil. knezoškoč poslavlili očeta Radeckija za uzor avstrijskega domoljuba in krščanskega vojaka, posebej pa še tudi zasluge c. kr. polka št. 47.

(Zlata poroka.) V nedeljo, dne 24. aprila je obhajala rodbina Tscheligija v Mariboru zlato poroko gospoda Franca in gospe Marije Tscheligi. Le-ta rodbina je jako imovita in je tudi slov. ljudstvu dokaj prijazna.

(Poroka.) V ponedeljek, dne 25. aprila je bila v stolni cerkvi v Mariboru poroka g. dr. Ivana Rudolf, odvetnika v Konjicah in gospice Jozefine, hčere dr. Janez Smecca, odvetnika v Mariboru. Obe rodbini ste na lepem glasu pri slov. ljudstvu.

(Šmarnice.) V Mariboru bodo v meseci maju letos v stolni cerkvi šmarnice, kakor doslej, po večerih in pridige ima o njih o. Anton Schlosser, iz reda oo. jezuitov v Št. Andrežu na Koroskem.

(Volitve.) Občinske volitve so v Teharjih izpadle neki »v načinu Nemcem prijaznem«. Nemski listi so vsled tega polni veselja, ali če se pomisli, da se je vdeležilo teh volitev samo 60 izmed 262 volilcev in se ti na povelje iz »nemških« Štor, ni že le v tem toliko veselja za Nemce, pač pa kaže, da doslej v tej občini ni vse v redu in v prvi vrsti, da se volitve ne razglasijo v redu. Občinski sluga ima slej, kakor prej v tej občini »komando«.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali gg.: Jakob Canjkar, župnik v Ormoži 5 fl. Fr. Munda, kaplan v Ormoži 3 fl. in prijatelj v Ljutomeru 2 fl. 38 kr.

(Slov. uradovanje.) Mestni urad v Celji se brani odpisovati na slov. pisma v slov. jeziku. Na pritožbo neke stranke pa je namestništvo v Gradci razsodilo, da je to dolžen storiti.

(Občni zbor) moške podružnice sv. Cirila in Metoda v Šentjuriji na j. ž. je bil zadnjo nedeljo jako zanimiv in so k temu pripomogli posebno še gostje iz Celja in Šmarja. Za društvo se je nabralo 50 glđ. V odbor je stopil g. F. Praunseis na mesto g. V. Jarca, ki je šel lani za nadučitelja v Braslovce.